post sufficientē de religionis ꝑfectōe infor
matōem se scādalisari ꝯquerant̄. scanda
lum est hoc nō iā pusilloꝝ sed phariseoꝝ.
acceptū sed nō datū. Quarta regula.
Quilibet ab oī actu cui nō ē astrictus ali
unde tenet̄ desistere. q̄ aut timet aut time-
te dꝫ ſm vehementē ꝯiecturā scādalū pu-
silloꝝ. quousq̄ de illo ꝯpescēdo diligentiā
ꝯpleuerit. nisi forte ꝓ ꝯī vtilitate vnctio
spūssancti doceat illō tūc agendū. vt xp̄s
fecit in publicatōe veritatis sacmenti.

Capitulum .xiiij.

Preterea cuz de-

risores seu irrisores magna ma
la faciant in eccl̄ia occidētes ꝯceptus spūū
ales bonorū opeꝝ. de irrisionis vitio tria
principaliter videnda sunt. Primo qua
levitū sit. ꝛ q̄d sit irrisio Scdō q̄ꝫ detesta
bile sit. Tertio vtrū risus sit licitus A
Quantū ad primū notat tho. ij. ij. q. lxxij
ꝛ sequentibus q̄ iniuria ꝛ iniusticia fit v̄bō
ꝑ quinq̄ꝫ vitia. Sūt em̄ quintuplicia bo
na hoīs q̄ꝫtū ad ꝓpositū sufficit. viꝫ. fama
honor. amicicia. gl̄a seu testimoniū ꝯscīe.
ꝛ bona nature. ꝛ fortūe. Detractor famā
recipere nitit̄. ꝯtumeliosus seu ꝯuiciator
honorē. susurro aīciciā inter aliquos vult
tollere. derisor ad ꝯfusionē conat̄ ꝓximi.
ꝛ eripe vult gl̄aꝫ bonoꝝ aīe. Maledicēs
vero penā imp̄cat̄. ꝛ si pctm̄ alicui optat.
tūc illud facit in penā ꝓximo. Et q̄tuor p̄-
ma vitia eo ordīe quo ponunt̄ se excedūt
in malicia. q2 detractor ē malus. peior cō
tumeliā inferēs. quē excedit susurro qui
amicū recipe gestit ꝛ adhuc peior ē irrisor
intellige sꝑ ceteris ꝑibꝰ. sed etiā interduꝫ
pessimi sunt maledici B Quale aūt
pctm̄ sit derisio ꝛ ab alijs distinctū. notā-
dū scdō ſm tho. vbi p̄us. q. lxxv. q̄ pctā
verboꝝ sunt p̄cipue pensanda ſm intētio
nē ꝓferentis. ꝛ iō ſm diuersa q̄ quis intē
dit ꝯtra aliū loquens hmōi pctā disting
uunt̄. Sicut em̄ aliquis ꝯuitiando inten
dit ꝯuitiati honorē deprimere. ꝛ detrahen
do diminuere famā. ꝛ susurrādo tollere a
micitiā. ita etiā irridēdo aliquis intendit
q̄ iste qui irridet̄ erubescat. Nā de opeꝝ v̄-
tuoso aliquis apō alios ꝛ reuerentiā me
ret̄ ꝛ famā. ꝛ apō seipsum bone ꝯscīe glo
riā. ſm illud. ij. Coꝝ. j. Gloria nr̄a hec est
testimoniū ꝯscīe nostre. Unde econtrario
de actu turpi ꝛ vitioso apud alios quideꝫ
tollit̄ hoīs honor ꝛ fama. ꝛ ad hoc ꝯtume
liosus ꝛ detractor de alio dicūt. Apō seip
sum aūt ꝑ turpia q̄ hic dicunt̄ aliq̄s ꝑdit
ꝯscīe gl̄am ꝑ q̄ndā ꝯfusionē ꝛ erubescen
tiā. ꝛ ad hec turpia deijcit derisor. ꝛ q2 hic
est finis distinctꝰ ab alijs. ideo etiā pctm̄
irrisionis distinguit̄ ab alijs pctis Secu
ritas em̄ ꝯscīe ꝛ quies istius magnū ē bo
nū. ſm illud Prouer. xv. Secura mens
quasi iuge ꝯuiuiū. ꝛ ideo qui ꝯsciam ali
cuius inquietat ꝯfundendo seip̄m aliq̄ō
spāle nocumentū ei infert. C Qm̄
vero sit pctm̄ mortale. Rn̄. ibidē sic. Irri
sio nō fit nisi de aliquo malo vel defectu.
Malū aūt si sit magnū nō ꝓ ludo accipi-
tur sed seriose. Un̄ si in ludū vel risum ver
tat̄ ex quo irrisionis vel illusionis nomen
sumit̄ hoc est q2 accipit̄ vt ꝑuū. Pōt aūt
accipi aliq̄ō malū vt ꝑuum dupl̄r. Uno
mō ſm se. Alio mō rōe ꝑsone. Cum aūt
aliquis alterius ꝑsone malū vel defectuꝫ
in ludū vel risum ponit q̄ō ſm se ꝑuū ma
lū est veniale est ꝛ ꝑuum pctm̄ ſm genus
suū. Cū aūt accipit̄ q̄si ꝑuum rōe ꝑsone.
sic̄ defectus pueroꝝ ꝛ stultoꝝ paꝝ ponde
rare solemꝰ. sic aliquē illudere vel irridere
est eū oīo ꝑuipēdere. ꝛ eū tā vilē estimare
vt de eiꝰ malo nō sit curandū. ſꝫ sit q̄si ꝓ
ludo hn̄dus. ꝛ sic derisio ē pctm̄ mortale
ꝛ grauiꝰ q̄ꝫ ꝯtūelia q̄ similiter est in mani
festo. q2 ꝯtumeliosus videt̄ percipe malū
alteriꝰ seriose. irrisor āt illudit. ꝛ ita videt̄
esse maior ꝯtēptus ꝛ dehonoratio. Et ſm
hoc illusio est graue pctm̄ ꝛ tāto grauiꝰ q̄ꝫ
to maior reuerētia debet̄ ꝑsone q̄ illudit̄.
D Un̄ grauissimū ē irridere deū ꝛ ea q̄
dei sunt. ſꝫ illō Isa. xxxvij. Cui exprobra
sti ꝛ quē blasphemasti ꝛ sup quē exaltasti
vocē tuā Et post subdit̄ Ad scūm israhel

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iii-150/0249
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG